

השבת שלך דברי תהומות מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נַחַם נַחַם נַחַם מאומן לזכות לכל הישועות

שבת כ"ו-תשא

ויחל משה ... (לכ"א)

עבודת הצדיקים הוא להמתיק הדינים מכל ישראל. ועל ידי זה מוציאין אותם מעוונות שבאים על ידי יצר הרע שיניקתו מהדינים. ועל כן הצדיקים מקבלין על עצמן יסורים בשביל עונות ישראל כמו שנאמר אכן חליינו הוא נשא וכו', כי הם תולין כל החסרונות בעצמן שאומרים שמחמת שאינם ממתיקין הדין כראוי, מחמת זה באין ישראל לעוונות חס ושלוש ועל כן הם סובלין עונות ישראל. כי הם צריכין לשמור את ישראל מעונות. כי צריכין לעסיק בזה להמתיק כל הדינים שבעולם שעל ידי זה מבטלין כח היצר הרע ומצילין ישראל מעוונות. ובבחינה זאת יש כמה חלוקים אפילו בין הצדיקים הגדולים מאד אבות העולם, כמו שהפליגו רבותינו ז"ל במעלת משה רבנו ועליו השלום שזכה להמתיק כל תקף הדינים יותר מנח ומאברהם. ועיקר שלימות בחינה זאת יהיה נגמר על ידי משיח שהוא משה בעצמו, שהוא מוסר נפשו עדיין בשביל ישראל וסביל מרעין בעדם כל ימי הגלות, עד שיגמר את שלו שימתיק כל הדינים מישראל ויבטל כח היצר הרע ויביא את הגאולה במהרה בימינו וישיב כל ישראל להשם יתברך באמת. כי זה עיקר עבודת משה משיח להמתיק שורש הדין העליון למעלה למעלה, עד שיתבטלו ממילא כל הדינים של מטה וכל היצרין רעים שיונקים מהם, ועל ידי זה ישובו ישראל להשם יתברך ותבא הגאולה במהרה בימינו. (לקוטי ה"ק - הלכות - הלכות שילוח הקן ד' - אות ט"ז לפי אוצר היראה - צדיק - קמ"ח)

לא ידענו מה היה לו ... (לכ"ב)

כל מה שחזקים יותר באמונת הרצון, היינו להאמין ולידע שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, בודאי מתחזק יותר רצון האדם לעשות רצונו יתברך ולבטל רצונו מפני רצונו יתברך, ולהיות לו על כל פנים כסופין ורצונות חזקים לעבודתו יתברך, אשר זה עיקר היהדות כידוע. אך על ידי התגברות הבעל דבר נחשך ונפגם אצלו אמונת הרצון, ועל ידי זה נחלש גם הרצון שלו דקדשה, ונפגל לרצונות אחרים, לתאוות וכיוצא. אך מחמת שאף על פי כן כבר היו צדיקים הרבה בעולם, שגלו אמונת הרצון לעין כל על ידי האותות והמופתים וכו', אשר עשה משה ושאר הנביאים והזקנים והצדיקים הבאים אחריו, עד אשר אי אפשר לכפר חס ושלוש בהרצון לגמרי.

אך עיקר כח הבעל דבר ללחם עדיין עם חלושי כח שבישראל הוא רק על ידי שמטיל ספק ברצון, ומזה נמשכים כל ההתרחקות והנפילות של אותם שהתחילו קצת לגשת אל הקדש ואחר כך נפלו מזה, הכל מחמת ספקות הנ"ל, שהבעל דבר מטיל ספק בלבו כאלו אין לו עוד תקוה לשוב אליו יתברך, וכאלו אינו פועל עוד כלום ברצון הטוב, חס ושלוש, עד אשר על ידי זה מתרשל גם כן ברצון הטוב, וקשה וכבד עליו להמתיק ולצפות כל כך לישועת השם. כי מי שרוצה להמשיך על עצמו אמונת הרצון, ולמלאת כל חסרונותיו רק על ידי זה, הוא צריך להמתיק ולהמתין, בבחינת (איכה ג) "טוב ויחיל ודומם לתשועת ה'". וכל זה אם הוא חזק באמונת הרצון בודאי גמור, אבל על ידי הספקות הנ"ל, אזי מטה ידו ונלאה מלהמתין כל כך, עד שיוכל לבוא על ידי זה לנפילה גדולה כנ"ל.

ומזה היה כל טעות הערב רב עד שעשו את העגל, כי ראו כי בשש משה, והם לא רצו להמתין, וכל זה מחמת הספק ברצון. וזה שאמרו: "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לוי" לא ידענו דייקא, בחינת ספקות. והתקון לכל זה, לחזק אמונת הרצון, הוא לתן צדקה הרבה פעמים, בחינת "נתון תיתן" אפילו מאה פעמים, כי התגברות הבעל דבר בעניין הטלת הספקות וחלישות אלו הם כמעט בלי שעור, וצריכין לחזק את עצמו כנגדו בכל פעם, ועיקר ההתחזקות על ידי צדקה (לקוטי הלכות - הלכות ברכות השחר ה' - אותיות ל' ל"ד לפי אוצר היראה - יראה ועבודה - ח')

האם יש תקוה גם כן אלו ימים...

אולי אכפרה ... אל רחום וחנון ... (שמות לב, ל - לד, ו')

גודל המעלה שאין למעלה ממנה, הוא ההתקרבות לצדיקים וליראים וכשרים אמתיים (שזכו לקבל עצות אמיתיות מרבותיהם הקדושים), כי הצדיקי אמת הם מודיעים לנו בכל פעם אוצרי מתנותיו הטובים שהוא יתברך רוצה ליתן לנו ברחמיו, ומודיעים לנו בכל עת, איך להכין עצמנו לקבלם, ונותנים לנו עצות איך לנקות ולטהר עצמנו ולבושינו מכל לכלוך ופגם, והם חופרים בארות ומעיינות חדשות מעיינות הישועה שאינם פוסקין, באופן שיוכלו לטהר בהם כל הפגמים והמלכלכים והמתעבים שבעולם, ולהתרפאות בהם כל מיני חלאים ומכאובות רעים בגוף ונפש, ולהתבסס על ידם בכל מיני ריחות טובות. כי אין מי שיודע החסדים הגדולים שהשם יתברך רוצה להמשיך עלינו בכל עת, כי אם הצדיק האמת, כמו שנאמר: יודיע דרכיו למשה וכו', רחום וחנון ה' וכו'. (לקוטי הלכות - הלכות מתנה ד' - אות ח' לפי אוצר היראה - צדיק - רכ"ט)

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב פ"ט)

ב"ה, כ"ב תמוז תשכ"ה.

לכבוד עטרת ראשי, החביב בעיני ה' כאשה לבעלה, בגלל גדל תקף תאותו ותשוקתו לדבק עצמו בהמלך החכם האמת הקיים לצנח ומגן על ישראל לדור דור, להעלותם מבטן שאול מעמקי עמקי הירידה, מתכלית הגשמיות דגשמיות, לעילא ולעילא מכל הרוחניות. יהי ה' מגן בעדך ויפרא ויבריא אותך ואת ביתך בשלמות. עיקר כבוד וגדלת המלכות הוא על-ידי ענוה דייקא, וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר מתפשט מלכותו ביותר, כי כן דרך המלכות בכל פעם שצריך שיקדים ענוה לכבודו וגדלתו, כמו שבכל יום בשעה שקם ממטתו שאזי עדיין הוא בקטנות, שמלבש במלבושים פשוטים וגם פניו אינו בצחות וזכות עדיין קדם הרחיצה, ואחר-כך מיפה עצמו ומתלבש בבגדי כבוד ומתפשט בגדלתו כדרך המלך. במקום גדלתך שם אני מוצא ענוותנותך לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת הקולמוס.

דע אחי והאמן מאד, כי מעת תחילת הווייתך בבטן אמך נגזר עליך מאת הבורא שתהיה וכו'... בדור היתום הזה כדי שתרחם על עם ה' ברחמנות האמתי, ובגדל שכלך הישר ולשונך הצח והמפאר תודיע ותלמד העם את האמת הנורא היחיד בעולם אשר הופיע ה' לנגד עיניך בכמה סבות וגלגולים נפלאים, ותפתח עיניהם ולבם של ישראל שגלם יראו ויבינו ויכירו האמת האמתי הגנוז ונעלם מעין כל, הצדיק האמת שהוא עיקר חיות וקיום כל הבריאה וממנו תצמח בקרוב הגאולה האחרונה לעם ישראל ולכל העולם כולו, שגלם ידעו ויכירו את ה' ויבואו ויתגיירו ויתנו לו כתר מלוכה.

כבר דברנו קצת מעניין האחדות והאהבה אשר עשה ה' בינינו, אשר באמת לא נמצא בכל העולם אנשים אחים נאמנים אמתיים כמונו, מאת ה' הייתה זאת מן השמים, כדי שנוכה להודיע ולפרסם שם הצדיק האמת בעולם אשר בזה תלוי עיקר חיותנו ותקוותנו. אנחנו צריכים לשמור עצמנו מאד שלא תפגם האהבה אצלנו, חס ושלוש, אפילו כחוט השערה, אדרבא ראוי לנו לאחז' עצמנו בהאמת באהבה נפלאה ביתר שאת ויתר עז בכל עת תמיד, מחמת שזכינו שיהיה לנו איזה חלק בפרסום והתגלות שם הצדיק האמת בעולם אשר בזה תלוי עיקר גאולתנו השלמה ותקון כל העולם.

ברוך מחיה מתים ברחמים רבים, אספר לך בקצור הנס הנפלא שעשה ה' עמדי בחסדו הגדול. לפני שבועיים חלתה אשתי חלי גדול לא ישער ומחלתה גברה מאד מיום ליום, והרופא הגדול אמר שמצבה קשה מאד והיא זקוקה לבית חולים תכף ומיד. ולקחנו אותה לבית חולים הדסה, והרופאים אמרו נושא כי אין שום תקוה לחייה, כי הייתה גוססת בלי שום הרגש וחושים כלל, והודענו לכל הילדים והקרובים שיבואו אליה על-יד מטתה, וכלנו בכינו וזלגו עינינו דמעות ורתחות בלי הפוגות. אולם בכל זאת אנכי התגברתי במחשבה חזקה באמונה ובטחון בה' שאפילו חרב חדה

מנחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים, ואפילו עכשיו במצב כזה יכול ה' יתברך להחיותה ולרפאותה, והתחזקתי מאד בתפלה ותשובה על-יד מטתה כמעט כל יום ששי. ובליל שבת קדש נתעוררה ופתחה עיניה קצת ומאז התחיל איזה שנוי לטובה ולאט לאט השתפר מצבה קצת, אך עדיין הייתה בסכנה גדולה עד יום חמישי שעבר, ועכשיו מצבה הולך וטוב מיום אל יום, והרופאים אומרים נס גדול היה כאן למעלה מגדר הטבע.

מעמקי לבבי אני נותן תודה והלל לאל ההודאות רופא נאמן ורחמן שהחזיר לה נשמתה ברחמי הגדולים, והפליא חסדו עמדי ונתן לי מתנה מאוצר מתנת חנם בנסים ונפלאות גדולות בזכות רבנו הקדוש נ.נ.מ.ח. (נחל נובע מקור חכמה) ז"ל, ובזכות תפלתך והשתתפותך בצערי בכל לבך ונפשך, שהרגשתי זאת היטב בלבי. כן גם אני עומד על המשמר ומתפלל תמיד על שלומך ושלוש רעייתך היקרה ואחותך האצילה שירפא אתכם בשלמות בגוף ונפש וייתן לכם חיים ארכים חיים טובים, בזכות רבנו נחל נובע זכותו יגן עלינו.

המעתיק, אוהבך הנאמן הדורש שלומך וטובתך ומתפלל תמיד על בריאותך והצלחתך בגוף ונפש לאורך ימים ושנים טובים.
ישראל דב אודסר

(לקוטי עזות - עינים, אות א')

עצות ותפילות

על-ידי ראיית פני הצדיק על ידי זה מבטלין עצבות ועצלות ותאוות רעות ותולדותיהן (לקוטי מוהר"ן - ד', ח').
... על כן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, בלב נדכה ושפל רוח נשברה, שתחס ותרם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל. ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו

להחזיר אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עונותינו. ונוכה ברחמך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן הפחיתים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשותינו מן המידות רעות האלו. ונוכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כי אם אלקיך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחפצנו ורצוננו יהיה רק בך ובעבודתך. ונוכה להיות זריזים בעבודתך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תיפול עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונוכה לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב מרב כל, ולהיות בשמחה תמיד (לקוטי תפילות א' - תפילה ד').

(ספר ימי מוהר"ן - סימן ס"ו)

סיפור

© ... [רבי נתן מספר על הסתלקות רבנו הקדוש] ונסתלק בשלום ביום שלישי רביעי דסכות חיי תשרי תקע"א לפרט-קטן אחר חצות היום איזה שעות ואני לא רציתי לזרז שיוציאו אותו לקבורה מיד כי היה צר לי מאד פרידתו, וגם כי מבאר בשלח-ערוך שעל אביו ורבו אין הזריז משבח ונתגלגל הדבר עד שחשך היום, ואמרו ללם שאין להוציא אדם גדול בחשכת לילה ונתעכב עד למחרתו ביום רביעי.

למחרתו צו שילכו ללם למקוה לטבל ואחר גמר התפלה התעסקו בו והיה נקי וזך מאד בלא שום ריח פגום כלל, אדרבא השם יתברך סבב שהיו ריחות טובות מאד נודפות ממנו וכל בני החבורה שאלו אותנו איך להתנהג עמו ואמרו שכאשר נצוה כן יעשו ואמרתי שיעשו עמו רק כמו שעושין עם שאר בני ישראל, כי הבנתי שכך רצונו גם שאלו אם רצונו לעסק עמו אנחנו בעצמנו דווקא ואמרתי שבני החבורה העוסקים בזה תמיד יעסקו עמו כי ידעתי בנפשי שלפי גדלתו אין נמצא אדם בעולם שיהיה ראוי לעסק עמו אך במקום גדלתו שם אנו מוצאין ענוותנותו ורצונו זכרונו לברכה שכל אחד יעשה מה שראוי לו ובעת הזאת מגיע העסק של קבורתו הקדושה לבני החבורה העוסקים בזה תמיד ויהיה להם גם כן זכיה לנצח.

וקדם שהתחילו להתעסק בו בהיותו שוכב עדיין על הארץ נזדרזתי ולא התפללתי כי-אם עד אחר תפלת שחרית ולא אמרתי הלל וברכתי עדיין על הפאלותיו, והלכתי לחדרו וישבתי אצלו על הארץ ודברתי באזנו מה שהייתי נכסף לדבר לפניו באלו העתים בחייו ולא אסתיע מלתא, ואמרתי

אדבר עתה לפניו ואחר כך בכיתי עליו הרבה בהיותי יושב אצלו על הארץ ובתוך כך נתקבצו שאר אנשים ועמדו עליו ובכו עמי ולא היה שום אדם בעולם ששכח עליו על הארץ כי-אם אני לבדי כי עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי, כי כבר העיד עלי הוא בעצמו זכרונו לברכה שאני יודע ממנו יותר מכלם כנרשם במקום אחר (הקדמת ספר חיי מוהר"ן) אחר כך התחילו להתעסק עמו ובעת שטהרו אותו לא רציתי להסתכל בו והחזרתי פני כי אין רואין את רבו כשהוא רוחץ ואחר כך כשהתחילו להלבישו עמדי אצלו אמת מה נהדר היה כשהיה מלבש בטלית והרדיד שקורין סובע אשרי עין ראתה אותו והיה שוכב על השלחן מעטף בהטלית והנייל, באימה ובריאה גדולה כמוכין לילך ולעלות למקום שיעלה אשרי הגוף שלא נהנה מהעולם הזה כחוט השערה, אשרי העיניים שלא היו להם שום הסתכלות בזה העולם, כי כל העולם כלו לא היה עולה אצלו כהרף עין אשרי האוזניים שלא שמעו שום קול של זה העולם וכן שאר כל האיברים והחושים, כמובן כל זה בהמעשה של השבעה בעטלירס שספר (ספורי מעשיות - מעשה י"ג) עיין שם היטב והבן, כי לא קדמו אדם בעולם לספר שבחים כאלה על שום צדיק ומן הסתם כשהוא ידע לספר כל זאת היה אוהז בכל זה ואם תשים לבך להסתכל שם היטב היטב בעין האמת אז תבין מעט עצם גדלת קדשתו העולה על כל הקדשות אשרי לו.

ואחר כך הוציאו אותו מביתו ואז תפסתי גם כן בכנף בגדו עם הנושאים יחד ונוציא אותו מביתו והתנוצץ אז בדעתי מה שהתנוצץ גדלת הבורא יתברך כפי השיעור שבלבי אז שאי אפשר לספר אפילו לעצמו [כנרשם במקום אחר (שיחות הר"ן א')] והניחוהו על המטה והמטה צויתי לעשות מכסאו שאמר עליה התורה באותו ראש השנה

באומין שהייתה כסא גבוהה וצויתי לסתרה ועשו ממנה מטה ונשאו אותו עליה ולו אותו המון רב מישראל אלפים אנשים, והיה שם דחק גדול מאד בלי שעור כמעט שנושאי המטה פרחו באוויר וגם אני נשאתי אותו קצת.

ונקבר בשלום ביום רביעי חמישי דסכות באומין, העיר אשר בחר בה בחיים חיותו להקבר שם כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר שאמר לפני כמה אנשים שקהלת אומין הוטבה בעיני להקבר שם מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו' כנרשם מעט מזה במקום אחר (לעיל מ"ו) ובשביל זה היה העיקר שבא לאומין חצי שנה קודם הסתלקותו והשם יתברך עזרו ורצונו יראוי יעשה ויבוא בשלום וינח על משכבותיו בשלום כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות לכל מי שיבוא אליו לשם

ויאמר העשרה קפיטל תהלים הידועים אצלנו (אשר נדפסו כבר כמה פעמים) כאשר הבטיח בחיים חיותו אשרי הזוכה לזה:

שיחות

⌘ ... לדבר עם השם יתברך, כמו שני חברים שמדברים ומספרים, ככה רצה רבנו הקדוש שנדבר עם השם יתברך כמו עם חבר טוב... "חזק ואמץ", הוא הזכיר מאד להיות "חזק ואמץ", אם לא חס ושלוס, לא טוב, רק "חזק ואמץ", אנחנו צריכים להאמין לדברי הצדיק ולקיים! רק "חזק ואמץ", זה מלחמה גדולה, הבעל דבר רוצה רק להפיל, רבנו הקדוש אמר: הבעל דבר הוא מסבב ככה עם האדם, הוא רוצה חס ושלוס להשפילו לגמרי, ואני עושה להפך", רבנו הקדוש פותח כל השערים של תשובה, של הכל, של כל התיקונים, דבר כזה עוד לא היה בעולם, עכשיו יש בעולם אור כזה... עוד לא הגיע הזמן שיתגלה, אבל זה יתגלה. יתגלה גדולת הבורא יתברך, יתגלה איך אנחנו עובדי השם, "בנים אתם להשם אלוקיכם", רק עכשיו יעבדו, ייטחנו השפתיים תמיד אם נגיד מה שכתוב בתורה, ואנחנו צריכים רק להגיד בפה, אז יהיה טוב. צריכים להתגבר, מלחמה! במלחמה, צריכים להיות גיבור, להתגבר, לא ליפול, רבנו הקדוש לא נותן לנו ליפול בשום אופן, הוא רק מחזק אותנו, ומחיה ומחזק, ומחזק אותנו ומחיה אותנו מה שלא היה מעולם, אבל זה ענינו, כבר קרוב הזמן...

מערכת 054-8429006 / 054-8484486 / ת.ד. 27100 ירושלים
הורדת-הדפסת עלונים (ארכיון) www.nanach.org/parsha
אימייל - מנוי חיים Shabat.Breslev@gmail.com
שידוכי מצוה 02-5824048 (15:00-13:00)